

A photograph of a lavender field with a stone building and a large tree in the background. The sky is blue with some clouds. The text is overlaid on the image.

HET GROTE
REIS
FOTOGRAFIE

BOEK

Scott Kelby

VANDUUREN
MEDIA

Compositie

Hoe ga je te werk voor boeiender foto's

Er wordt veel gepraat over het belang van een mooie compositie, maar met de huidige megapixelcamera's kunnen we onze foto's natuurlijk gemakkelijk anders uitsnijden in Photoshop of Lightroom of andere programma's. Maar los van al dit gepraat over compositie en anders uitsnijden, een onderwerp dat door fotografen vaak over het hoofd wordt gezien (en ik snap niet waarom), is de kunst van het ontbinden. Ik weet dat dit onderwerp een doodlopende weg is, maar ik heb het gevoel dat veel fotografen een ernstige fout maken door dit onderwerp niet op te graven. Het is dodelijk vervelend om er zelfs maar over te praten, maar werken in een donkere kamer is waarschijnlijk een uitstervend beroep. Hoe dan ook, voordat we te diep graven, denk ik dat het belangrijk is dat we ons realiseren dat sommige aspecten van het bespreken van ontbinden dooddoeners zijn, maar elk goed verhaal (en ook elke persoon) heeft een goed plot nodig. Oké, op dit moment heb ik geen woordspelingen meer die (op een vage manier) betrekking hebben op fotografie, maar aangezien dit toch een soort pauze zou moeten zijn, sluiten we af met een paar flauwe grapjes die helpen om niet al te serieus te worden. Komen ze: waarom zetten ze een hek om een begraafplaats? Omdat mensen er een moord voor doen om binnen te komen (tada!). Of wat dacht je van deze: crematie is mijn enige hoop om heet te worden! (katsjing!) En deze dan: waarom heb ik niks met Halloween? Omdat ik al geestig genoeg van mezelf ben! (Ik ben hier de hele week, mensen. Vergeet niet je barman een fooi te geven.) Oké, die laatste was een soort Halloween-grap, maar het probleem is, er zijn gewoon niet genoeg grappen over dood en ontbinding. Er zijn er natuurlijk wel meer, maar je zult begrijpen dat die erger zijn dan die ik net heb gedeeld. Hé, kijk daar! Is dat Beyoncé? (Hé, eerder werkte het wel).

Vergeet de details niet

Als je voor een prachtig operagebouw of een paleis of een kathedraal staat, is je eerste neiging om te proberen een foto van het hele gebouw te maken. Afhankelijk van de locatie van het gebouw kan dit erg lastig zijn, omdat er zich vaak storende dingen omheen bevinden, zoals uithangborden, billboards of posters. Er kunnen hoogspanningslijnen door het beeld lopen, er staan karren met verkopers voor, of zelfs afleidende richtingborden, zoals een bord dat naar het loket wijst. Daarom vind ik het belangrijk om detailfoto's te maken, die niet het hele gebouw laten zien, maar de schoonheid ervan in een close-up weergeven. Dat kan een ingewikkeld patroon op het plafond zijn, of een sculptuur op de daklijst, of een van de bouwversieringen die je mist bij een groothoekopname. Ga op zoek naar iets waar je met een ingezoomde detailopname echt van kunt genieten. Dit geldt natuurlijk niet alleen voor gebouwen, ik maak van alles altijd detailfoto's, of het nu gewoon een ornament op een gondel in Venetië is (zie afbeelding), of een interessante deurklink bij de ingang van een oud gebouw. Deze detailfoto's maken je verhaal compleet en geven je kijkers een ander beeld van een plek die ze misschien eerder hebben gezien of misschien zelfs hebben bezocht. Voeg detailfoto's toe aan je reisfoto's en je zult genieten van de verschillende invalshoeken die dat oplevert.

Het beste uit je groothoeklens halen

KATHEDRAAL ST. NICHOLAS, CHICAGO, ILLINOIS, VS

Als je veel groothoekopnamen maakt, vooral van paleizen, bibliotheken, oude hotels, kathedralen enzovoort, is er een techniek die je kunt gebruiken om meer diepte en spanning aan je foto's toe te voegen. De truc bij het gebruik van een groothoeklens (in mijn geval zou het ofwel de 24mm-kant van mijn 24-240mm-lens zijn, of als ik een tweede lens meeneem en ik de 'tango met twee lenzen' doe, mijn 14mm-lens) is om iets op de voorgrond in beeld te plaatsen. Dit helpt om de foto meer diepte te geven, doordat je een voorgrond, een middendeel en een achtergrond hebt. De meeste beginnende fotografen hebben alleen een middendeel en een achtergrond, dus hun opnamen missen de diepte. Een andere techniek is om met je groothoeklens door de knieën te gaan en vanuit een laag standpunt te fotograferen (zie bladzijde 188 voor een geweldige manier om dit te doen). Combineer die groothoeklens met een laag standpunt, plaats een interessant object op de voorgrond en je krijgt een foto met veel diepte en een weidse uitstraling.

Het moment pakken versus compositie

Als we aan het fotograferen zijn, willen we allemaal geweldige composities maken, maar er zijn momenten dat je je minder druk maakt over de compositie en dat is wanneer je ergens bent en er iets interessants/fascinerends/grappigs of ongewoons gebeurt. Dan gaat het compositieverhaal overboord en is het het belangrijkste om dat moment vast te leggen (en natuurlijk proberen we dat zo mooi en scherp mogelijk te doen). We kunnen de foto later in Lightroom of Photoshop anders uitsnijden om de compositie eruit te laten zien zoals we willen, maar er is geen filter of functie die een speciaal moment zich opnieuw laat voordoen. Leg het moment vast en maak je later zorgen over de compositie.

Wolkenkrabbers fotograferen

LA DÉFENSE, PARIJS, FRANKRIJK

Het is moeilijker dan je denkt om een boeiende foto te maken van een wolkenkrabber of een stadsgezicht met hoge gebouwen. Daar is een aantal redenen voor, maar ik denk dat een van de belangrijkste is dat de meeste foto's die we van wolkenkrabbers zien genomen zijn vanuit hetzelfde standpunt: vanaf straatniveau naar boven kijkend. Je laat de kijker niets nieuws zien, het is gewoon een soort van 'ja inderdaad, zo ziet het eruit'. Je kunt veel interessantere foto's van hoge gebouwen maken door bijvoorbeeld vanuit een ander hoog gebouw te fotograferen. Daarom maken fotografen graag foto's vanaf de Top of the Rock (het observatorium boven op Rockefeller Plaza in New York City). Je kunt vanaf daar een aantal van de meest iconische gebouwen ter wereld fotograferen, zoals het Empire State Building, het Chryslergebouw en andere moderne gebouwen. Je laat dit alles dan zien vanuit een ander gezichtspunt dan het standaard straatniveau. Als je geen toegang hebt tot een hoog gebouw, is een techniek die je op straatniveau kunt gebruiken: je gaat heel dicht bij het gebouw staan, bij voorkeur bij een hoek en richt je camera recht omhoog. Dat creëert een overweldigend gevoel en omdat de meeste mensen naar de hoek van de straat of naar de overkant van de straat lopen om de wolkenkrabber te fotograferen, krijg je een heel ander en veel dynamischer beeld. Als er snel bewegende wolken in de lucht zijn, kun je een tandje bijsteken door een lange belichtingstijd te gebruiken (met een grijsfilter; zie bladzijde 115), zodat je in de lucht prachtige streepachtige wolken krijgt. Probeer jezelf voor de beste resultaten zo te positioneren dat de wolken ofwel in jouw richting of juist van je af bewegen. Als je zo'n lange belichtingstijd gebruikt, kun je natuurlijk niet zonder een statief fotograferen. Nog een laatste tip: als je eenmaal je foto gemaakt hebt en je bent met de nabewerking bezig, probeer je foto dan om te zetten naar zwart-wit. Architectuuroptnamen krijgen dan vaak een volledig nieuwe uitstraling, dus het is de moeite van het proberen waard. En... je kunt het altijd ongedaan maken.

Waar plaats je de horizon?

Als je fotografeert in een situatie waarin je de horizon kunt zien, gebruiken we een eenvoudige, maar krachtige compositieregel om te bepalen waar de horizon moet komen in onze foto. (Spoileralert: nooit in het midden. Saai... Doorsnee. Voorspelbaar. Bah.) Dit is de regel: als de lucht echt interessant is (er zijn die dag mooie wolkenpartijen), laat dan meer van de lucht zien door je horizon in het onderste een derde deel van de foto te plaatsen. Dan zie je meer van de lucht (het interessantste deel) en minder van de voorgrond. Als de lucht echter saai en wolkenloos is (zie afbeelding), dan verberg je het grootste deel van dat saaie deel (in dit geval de lucht) door de horizon in het bovenste eenderde deel te positioneren, waardoor er minder lucht in beeld is. Afhankelijk van de foto kom je er misschien zelfs mee weg de lucht slechts in een kwart van de foto te laten zien door je horizon nog hoger te plaatsen. Samengevat: verberg het saaie in een derde deel en toon het interessantere twee derde deel. Als de lucht er prachtig uitziet, laat je daar meer van zien door de horizon laag te plaatsen. Als de lucht saai is (zie afbeelding), laat je meer van de voorgrond zien door de horizon hoger te plaatsen. Makkelijk zat.

Voorkom scheve foto's

Als je een scheve foto maakt waarbij je horizon niet horizontaal is, of je gebouwen naar links of rechts lijken te kantelen (zie afbeelding), of als de restauranttafel eruitziet alsof de borden ervanaf gaan glijden, kun je je foto later zeker rechttrekken in Lightroom, Photoshop of andere programma's. Maar als je dat doet, moet je de foto bij-snijden, want als je je foto roteert blijven er in alle hoeken kleine witte vlakken achter. Dit verandert je originele compositie, wat prima is als je je originele compositie toch al niet geweldig vond. Maar je kunt dit natuurlijk vermijden door meteen een foto te maken die niet scheef loopt. Dat is tegenwoordig niet zo ingewikkeld meer, omdat bijna alle moderne camera's een ingebouwde waterpasfunctie hebben, die je laat zien of je camera horizontaal staat. Ook zijn er tegenwoordig veel balhoofden en/of statieven met een ingebouwde waterpas. (Hoewel die waterpas op een statief net iets minder handig kan zijn, omdat je statief perfect waterpas kan staan, maar je balhoofd niet en je camera dan dus alsnog scheef staat. De waterpas op mijn statief negeer ik dus meestal.) Voor reisfotografie heb ik een Vello Low Profile Bubble Level die prima werkt. Hij is klein, superlicht en niet duur en je hoeft hem niet elke keer uit te pakken; hij blijft gewoon op zijn plaats in de flitschoen zitten. Echt slim. Het maakt niet uit welke methode je gebruikt, maar ik kan je vertellen dat dit een van die dingen is die je beter direct tijdens het fotograferen goed kunt doen dan later in de nabewerking.

Je hoeft de scène niet te laten zien zoals die is

PORTOFINO, ITALIE

Een belangrijk onderdeel van ons werk als reisfotograaf (ach, eigenlijk zoals elke soort fotograaf) is te beslissen welk verhaal je met je foto wilt vertellen. Dat betekent eigenlijk dat je een beslissing neemt over wat er in je beeldkader komt en wat je weglaat. Dit is een zeer creatieve beslissing: wat je besluit op te nemen of weg te laten, is letterlijk wat het verhaal vertelt. Dat is dus iets waar je rekening mee moet houden als je dit allemaal doet: je hoeft de scène niet te laten zien zoals die is. Als je geen opdracht van een persagentschap hebt, kun je je camera gebruiken om selectief te zijn in wat je laat zien en wat je niet laat zien. Stel bijvoorbeeld dat jij en je partner een romantisch diner hebben in een schilderachtig restaurant, wat een mooie foto kan zijn, maar alleen jullie twee en twee andere stellen zitten in het restaurant. Je kunt ervoor kiezen om het grotendeels lege restaurant op je foto te laten zien, dat één verhaal vertelt (misschien heb je de verkeerde plek gekozen om te eten?), of je kunt de foto zo kadreren dat je de andere stellen op de foto ziet, zodat het lijkt alsof het in het restaurant druk is, wat een romantischer verhaal vertelt: een bruisend restaurant vol leven. Misschien kies je ervoor om alleen jezelf en de ober te laten zien en wordt er aangenomen dat het een bruisende plek is. Het belangrijkste om in gedachten te houden: jij mag kiezen wat er in het kader verschijnt, dus gebruik dat om het verhaal te vertellen dat jij wilt vertellen. Je hoeft de realiteit niet te laten zien, met al zijn lelijke plekken (of lege tafels). Jij bent de kunstenaar!

Leidende lijnen (en hoe ze te gebruiken)

SJEIK ZAYED-MOSKEE, ABU DHABI, VAE

Eén ding dat we over het algemeen met onze compositie proberen te doen, is om kijkers onze foto binnen te trekken en ze daarheen te leiden waar we ze visueel willen hebben. Dat is de reden waarom de compositietechniek die 'leidende lijnen' wordt genoemd, behoorlijk populair is, omdat die de blik van de kijker rechtstreeks naar de belangrijkste plek van je foto leidt. Een leidende lijn kan van alles zijn, van een houten hek tot een weg die een heuvel opslingert, van een rij schapen tot een spoorlijn die de blik naar de horizon leidt. Als je een foto maakt en je ziet iets wat je misschien als leidende lijn kunt gebruiken, zoals een rij straatlantaarns of een rij struiken, dan moet je jezelf zo positioneren dat deze voorwerpen de blik van de kijker de scène binnenleiden (dit is eigenlijk leuker dan het klinkt: die leidende lijn vinden en die gebruiken). Op deze foto, genomen bij de Sjeik Zayed-moskee in Abu Dhabi, heb ik de daklijn van deze zijde van de moskee gebruikt om de kijker vanaf de linkerkant van mijn foto naar de rechterbenedenhoek te leiden. Nu heeft niet elke foto een leidende lijn, maar wees er bedacht op en als je er een ziet, gebruik die dan om je compositie nog sterker te maken.

Een ander standpunt kiezen

VENETIE, ITALIE

Denk even na over hoe amateurfotografen meestal iets fotograferen. Ze lopen naar datgene waarvan ze een foto willen maken en ze maken de foto. Al hun foto's worden, met een zeldzame uitzondering, op ooghoogte genomen. Er is niets mis met op ooghoogte gemaakte foto's; we maken ze allemaal wel, toch? Maar er is ook niets bijzonders of intrigerends aan. Het is het gezichtspunt van waaruit de meeste foto's van de wereld worden genomen, dus het is een zeer routinematige weergave. Wil je je foto's snel naar een hoger niveau tillen zonder een cent uit te geven? Verander je standpunt en plotseling worden zelfs gewone dingen veel interessanter, omdat degene die je foto bekijkt de dingen vanuit een ander gezichtspunt ziet. Dit betekent laag gaan, zelfs heel, heel laag, of het kan juist betekenen dat je van bovenaf (of heel hoog) moet fotograferen om een andere blik op een scène te werpen. Bijvoorbeeld bij het fotograferen van voedsel. 'Recht van boven' is tegenwoordig populair, omdat het een ander beeld biedt dan we gewend zijn. Het is hetzelfde gerecht, maar alleen door het standpunt te veranderen (recht van boven) wordt het beeld interessanter. Fotografeer vanaf een trap of balkon naar beneden, of plaats je camera op een plek waar je normaal geen camera zou plaatsen. Of gebruik je zelfontspanner om de foto te maken en laat mensen een beeld zien dat ze niet eerder zo gezien hebben.

De scène verkennen

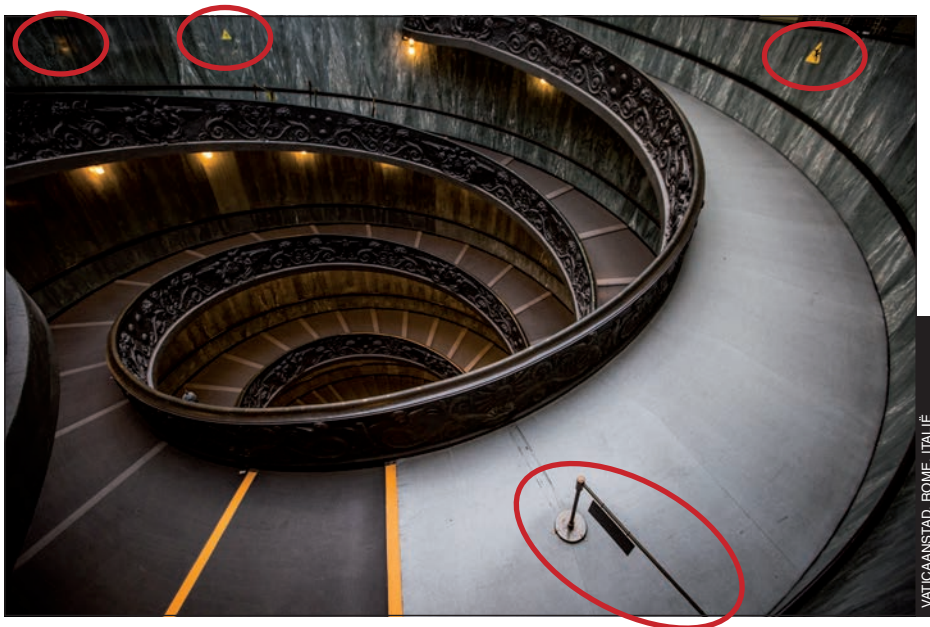

ESSAOUIRA, MAROKKO

Ik wed dat je deze ervaring al tientallen keren hebt gehad: je loopt in een stad en komt een interessant tafereel tegen en stopt om een paar foto's te maken. Je kijkt ernaar op het scherm van je camera en de foto's zien er best wel saai uit, dus je maakt nog een paar foto's en gaat dan verder. Dit is wat je mist: als je daar stopte, betekent dat dat iets daar je aandacht trok. Waarschijnlijk ben je gewoon niet lang genoeg blijven hangen om het te ontdekken. Je verkende de scène niet lang genoeg om erachter te komen wat dat bepaalde iets was wat je aandacht trok, dus pikte je het niet op. Wanneer je je camera voor je oog houdt, maakt deze niet automatisch een opname van het onderwerp waardoor je stopte. Je moet dat opzoeken. Het is zo belangrijk om de scène op deze manier te verkennen, omdat er een bepaalde hoek, een bepaald standpunt, een bepaalde compositie is waarbij alles samenkomt (het licht, de hoek, de structuur) om een geweldige foto te maken. Maar als je gewoon wegloopt van een scène die je deed stoppen, zul je dat nooit vinden. Het geheim is om even te blijven en 'de scène te verkennen'. Het is je taak om verschillende hoeken en verschillende perspectieven te proberen, scherp in te zoomen of juist naar groothoek over te schakelen, vanuit verschillende standpunten te fotograferen, totdat je het beeld ontdekt hebt dat je artistieke onderbewustzijn aanspreekt. Het kan 10 minuten duren, het kan 30 minuten duren, of je kunt geluk hebben en het al binnen 2 minuten te pakken hebben. Soms ga je na een tijdje nog steeds met lege handen weg, maar dat betekent niet dat het tijdverspilling was of dat je het niet had moeten proberen. Deze foto is in de werkplaats van een cadeauwinkel in Marokko gemaakt. Het licht was echt mooi, maar het was gewoon een grote puinhoop van gereedschap en hout en... nou ja, het was een puinhoop, maar iets trok me erheen, dus ik bleef er ongeveer 15 minuten. Ik heb heel veel hele slechte foto's van dat winkeltje, maar ik houd echt van deze eenvoudige foto; de vormen en de zachtheid van het licht. De scène verkennen is een sleuteltechniek en hoe meer je het probeert, hoe meer verborgen juweeltjes je ontdekt.

Vermijd storende elementen langs de randen

Een van de meestvoorkomende compositiefouten is ook er eentje die je het gemakkelijkst kunt vermijden kan, omdat je je er alleen maar bewust van hoeft te zijn. Het gaat om dingen die je niet op je foto wilt laten zien en die vanaf de zijkanten het beeld binnensluipen. Een boomtak, een bord, wat onkruid, een lelijke struik, een telefoonpaal, er zijn talloze zaken die het beeld binnen kunnen sluipen en in beeld voor afleiding kunnen zorgen als je er niet op let. Een van de redenen waarom we ons hier zo vaak aan bezondigen, is dat we ons op het onderwerp concentreren als we de foto maken. Stel je voor dat er een beekje is en dat je een grijsfilter gebruikt om het stromende water mooi en zijdezacht te maken, dus daar richt je je dan op: de beek en of het water mooi zacht wordt. We letten niet op de dingen die langs de randen het beeld binnensluipen om onze opname te verprutsen. Houd dus altijd de randen van je foto's in de gaten, zodat je je opnamepositie kunt veranderen (soms is slechts een paar centimeter voldoende) om te voorkomen dat zaken het beeld binnensluipen en je foto verpesten. Het scheelt je ook veel tijd die je anders weer kwijt bent om dat in Photoshop allemaal weg te halen. Als je met Photoshop bezig bent, wil je je tijd besteden aan creatief bezig zijn en plezier hebben en niet aan de reparatie van zaken die je tijdens het fotograferen over het hoofd zag. Houd bij het maken van je compositie oog voor de randen, dat zal zeker zijn vruchten afwerpen.

Vereenvoudig de scène

Als ik van alle compositietechnieken in dit hoofdstuk zou moeten kiezen welke de belangrijkste is, zou ik zeggen: doe je best om je scène eenvoudig te houden. Beperk wat je in je beeld opneemt, zodat je boodschap, je verhaal, sterk en duidelijk is. Maak niet de fout die ik maakte toen ik door mijn zoeker keek en het niet leuk vond wat ik zag en dacht dat het antwoord was om juist meer elementen aan mijn foto toe te voegen. Dat moest de foto interessanter maken, terwijl ik precies het tegenovergestelde had moeten doen: door de zoeker kijken en mezelf afvragen welk element de foto sterker maakt of juist minder sterk. Toen ik leerde zoeken naar eenvoud en overzichtelijkheid, niet naar drukke scènes met zo veel te beleven dat de kijker niet meer weet waar hij moet kijken, was dat een keerpunt in mijn fotografie. Als ik nu een foto maak, probeer ik te bedenken wat ik kan weglaten. Is er een manier waarop ik kan in- of uitzoomen, naar links of rechts bewegen, omhoog of omlaag kantelen om de foto die ik maak te vereenvoudigen, waardoor mijn visuele verhaal veel duidelijker wordt? Een typisch geval van 'minder is meer'. Probeer het eens. Ik denk dat je het zult waarderen.

Oneven werkt het beste

Dit is een van die beproefde technieken, gebaseerd op het psychologische concept dat mensen dingen leuker vinden als het een oneven hoeveelheid is. (Mensen zijn raar. Ik weet het. Ik ben er ook een. Al enige tijd.) Maak je bijvoorbeeld een foto op een brug en je kunt ervoor kiezen om drie of vier lantaarnpalen in beeld te plaatsen, kies dan altijd voor drie. Als er lampen in een restaurant hangen, gebruik er dan drie of vijf, maar kies er geen vier. Ik merk nu net dat ik zojuist twee voorbeelden met lampen heb gebruikt, maar het heeft echt niets met lampen te maken, dus laat dat jou (of mij) niet van de wijs brengen. Het kan om elk object op je foto gaan. Staat er een rij borrelglaasjes op de bar? Toon er één of drie, of vijf of zeven, maar geen twee, vier of zes. Gelukkig... ik heb de lampenvloek doorbroken. ;-)

De kracht van negatieve ruimte

Een van mijn favoriete compositietechnieken is 'negatieve ruimte' en dat betekent gewoon dat je een groot deel van je foto leeg laat of niets belangrijks in beeld zet. Daardoor wordt meteen de aandacht van de kijker naar je onderwerp getrokken. Negatieve ruimte kan een effen kleur zijn (zoals een muur), of een wolkenloos deel van de lucht (zie afbeelding), of iets waar niets is. Dat geeft kracht en energie aan je onderwerp. Het is een gemakkelijke compositietechniek om uit te proberen. Je hoeft alleen maar uit te kijken naar de mogelijkheden (gevallen waarbij je je onderwerp letterlijk op zichzelf kunt laten staan) en de opname zo te kaderen dat je onderwerp door niets wordt omringd. Het is een krachtigere techniek dan het klinkt. Probeer het maar.

Patronen fotograferen

ESSAOUIRA, MAROKKO

Mensen houden van patronen. Ik heb geen idee hoe buitenaardse wezens er over denken, maar als mens (en onofficiële ambassadeur voor deze planeet) kan ik zeggen dat we dol zijn op patronen. Je komt ze overal in het leven tegen, van de tegelpatronen in onze keukens en badkamers, de patronen in de tapijten onder onze voeten, tot de patronen in plafonds en op gebouwen. Dus waarom laat je mensen niet iets in je fotografie zien waarvan je weet dat ze ervan houden: patronen. Het is wel een tikje lastiger dan het lijkt, want alleen een rechttoe rechtaan patroon levert vaak een behoorlijk saai foto op, dus om het een niveau hoger te tillen, doen we iets wat ik van de legendarische fotograaf Jay Maisel heb geleerd, die zei (ik parafraseer hier): patronen zijn interessant, maar een onderbroken patroon is nog interessanter. Hij heeft gelijk! Als je een rij gele parasols langs een zandstrand ziet, kan dat interessant zijn. Maar als een van die parasols een andere kleur heeft, waardoor het patroon wordt onderbroken, brengt dat de foto naar een heel nieuw niveau. Houd patronen in de gaten, terwijl je op reis bent, blijf ze fotograferen en zoek naar interessante manieren om ze te laten zien. Je kunt geluk hebben als een patroon wordt onderbroken, maar als dat niet zo is... dan is er altijd nog Photoshop, waarmee je een van die parasols in twee seconden van kleur verandert.

Kaders in je compositie gebruiken

Wat doen mensen als ze een foto hebben die ze echt mooi vinden? Ze lijsten hem in. Ze lijsten hem in en zetten hem op hun bureau of hangen hem aan de muur. We houden ervan om kaders om dingen te plaatsen. Dat is waarschijnlijk de reden waarom het voor mensen zo prettig is om een foto in de camera te 'kaderen', waarbij je door een deuropening, een raam of een poort (of, in dit geval, een set gordijnen) fotografeert en die elementen in je foto opneemt. Ik was niet echt een grote fan van deze techniek, totdat ik het een paar keer probeerde en de reacties zag van mensen die die ingekaderde foto's zagen. Ze vonden die geweldig. Dus als je foto's wilt maken die mensen aantrekkelijk vinden, voeg deze techniek dan toe aan je lijst met compositietrucs.

Symmetrie: we zijn er dol op

Dit is weer een van die dingen in foto's waar mensen dol op lijken te zijn. We houden van symmetrie in het echte leven. Men heeft zelfs onderzoeken gedaan waaruit blijkt dat baby's aangetrokken worden tot volwassenen en tieners met de meest symmetrische gelaatstrekken: de ogen zijn perfect uitgelijnd, de glimlach strekt zich aan elke kant exact hetzelfde uit, de oren zijn perfect op elkaar afgestemd enzovoort. Dit is gewoon iets om op te letten als je door een stad loopt. In sommige gevallen kun je kunstmatig symmetrie creëren in Photoshop door de helft van je foto te selecteren, deze op een eigen aparte laag boven de originele foto te plaatsen en vervolgens de functie Vrije transformatie van Photoshop te gebruiken om de gekopieerde helft van je foto horizontaal om te klappen, en... boem.. je hebt symmetrie. (Geen idee waarom ik 'boem' zei, maar ik kan het beter niet weghalen. Ik word namelijk per woord betaald.) Maar goed, dit is iets om op te letten, maar ik heb nog een tip: als je voor iets staat wat perfect symmetrisch is, zoals de Taj Mahal of de Eiffeltoren, of een groep gebouwen in de stad, neem dan even de tijd om ervoor te zorgen dat je echt vanuit het midden van het object fotografeert. Als je er in een van beide richtingen een paar meter naast zit, ziet het er net niet meer goed uit. Die enkele extra seconden voordat je gaat fotograferen, zijn het zeker waard om je er te van vergewissen dat je exact in het midden staat.

De regel van derden

MARRAKESH, MAROKKO

Dit is waarschijnlijk de populairste compositietechniek. De regel werd in 1797 voor het eerst bedacht en we gebruiken tegenwoordig nog steeds. Hij is zo populair dat de meeste camera's (en ook de camera's in mobiele telefoons) een ingebouwde functie hebben om je te helpen er gebruik van te maken wanneer je fotografeert. De regel van derden gaat uit van het idee dat dingen in het midden van je foto plaatsen saai is en dat je een foto met meer kracht en diepgang maakt door deze compositieregel toe te passen. ('Regel' is eigenlijk een slechte naam, omdat het niet een regel of een wet is. Het zou gewoon de 'regel-van-derdenhulpmiddel' of iets dergelijks moeten heten. Het is een hulpmiddel. Niet in beton gegoten.) Om de 'regel' te gebruiken, verdeel je het beeld dat je door je zoeker ziet in drieën. Zoals ik net al vertelde, de meeste camera's kunnen een zichtbaar regel-van-derdenraster over het beeld in de zoeker plaatsen (zie afbeelding), dat je kunt gebruiken terwijl je je foto maakt. Zodra je het raster ziet (op het scherm of in gedachten), is het idee dat de sterkste plaats om je onderwerp te plaatsen is waar de horizontale en verticale lijnen elkaar kruisen. Elk van die vier plaatsen zal je foto meer impact geven. Ja, soms is het midden wel precies de juiste plaats om je onderwerp te plaatsen, dat is dan ook de reden dat de regel geen wet is. Het hangt gewoon van de foto af, toch? Er is ook een regel van derden voor horizons (die wordt op bladzijde 98 besproken), maar dat is het zo ongeveer wel. Plaats belangrijke elementen op de plekken waar die lijnen elkaar kruisen en je krijgt sterkere, interessantere foto's.

